

Justitiedepartementet
Straffrättsenheten
ju.remissvar@regeringskansliet.se
ju.L5@regeringskansliet.se

Yttrande över betänkandet Straffrättsligt skydd för barn som bevittnar brott mellan närstående samt mot uppmaning och annan psykisk påverkan att begå självmord (SOU 2019:32)

(Ju2019/02172/L5)

Uppsala tingsrätt har granskat betänkandet utifrån de intressen som tingsrätten har att bevaka och har ingen erinran mot förslagen men vill framhålla följande.

Av den föreslagna lydelsen till barnfridsbrott i 4 kap. 3 § brottsbalken följer att grundbrotten inte angivits, vilket innebär en skillnad i konstruktionen från övriga fridsbrott. Att kombinera den abstrakta faran för att skada tryggheten eller tilliten hos ett barn i förhållande till en närstående med ett angivande av vilka brottsliga gärningar som kan utgöra grundbrott skulle definiera tillämpningsområdet för straffbestämmelsen ytterligare. Det kan enligt tingsrättens mening finnas skäl att överväga om så bör ske.

I betänkandet anges att i den situationen att det åtalas för exempelvis misshandel och barnfridsbrott blir det inte aktuellt att använda straffskärpningsgrunden i 29 kap. 2 § 8 brottsbalken. De försvärande omständigheterna har då redan tagits hänsyn till genom att personen döms för barnfridsbrott. Utredningen anger vidare att om barnfridsbrott inte kan styrkas kan det bli aktuellt att beakta omständigheterna i relation till den vuxna målsäganden. Hur detta ska tillämpas blir ytterst en fråga för rättstillämpningen (s. 206). Tingsrätten har svårt att se att det skulle finnas ett utrymme att i situationen där tingsrätten funnit att barnfridsbrott inte kan styrkas ändå beakta de försvärande omständigheterna i förhållande till den vuxne personen som döms för misshandel. Det vore önskvärt om det i det fortsatta lagstiftningsarbetet tydliggörs i vad mån ett sådant utrymme finns.

Behovet att tydliggöra tillämpningsområdet för straffskärpningsgrunden när barnfridsbrott inte kan styrkas aktualiseras också i samband med frågan om bar-

nets rätt till brottsskadeersättning. Utredningens förslag innebär att straffskärpningsgrunden i 29 kap. 2 § 8 brottsbalken ska bestå. Som tingsrätten pekat på anges det i utredningen att det finns situationer, där målsäganden inte är barnet, som inte omfattas av barnfridsbrott men väl av den aktuella straffskärpningsgrunden. Med beaktande av detta är tingsrättens uppfattning att det synes finnas ett behov av att behålla brottsskadeersättningen i syfte att inget barn som i dag har rätt till brottsskadeersättning ska förlora möjligheten till kränkingsersättning alternativt brottsskadeersättning.

I handläggningen av ärendet har chefsrådmannen Karin Kussak, rådmannen Kurt Ek och tingsfiskalen Anna Thorssin, föredragande, deltagit.

Karin Kussak

Anna Thorssin